

REPUBLICA MOLDOVA
CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judcători – Constantin Alerguș, Olga Adam, Andrei Harghel, Ion Arhiliuc,

cu participarea:

procurorului – Dumitru Graur,

interpretului – Condrațaia Adriana,

avocatului – Spînu Iurie,

părții vătămate – Popa Gheorghe,

inculpatei – Diacenco Olga,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de avocatul Spînu Iurie în interesele inculpatei Diacenco Olga, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2012 în cauza penală în privința lui

Diacenco Olga Alexandr,

născută la 11 mai 1971, originară din or.

Tiraspol, domiciliată în mun. Chișinău, str.

Decebal 72/2, ap.9;

și prin extindere, din oficiu în privința lui

Guțul Alexandr Anatolii,

născut la 09 martie 1972, originar din r-nul

Briceni, s. Lipcani, domiciliat în r-nul

Briceni, s. Medveja.

termenul de examinare a recursului

ordinar 05 februarie 2013 – 16 aprilie

2013

Procedura de citare legal îndeplinită.

Avocatul Spînu Iurie și inculpata Diacenco Olga au susținut recursul ordinar solicitând admiterea acestuia, în sensul declarat.

Procurorul D. Graur și partea vătămată Popa Gheorghe au solicitat respingerea recursului ordinar declarat de avocatul Spînu Iurie în interesele inculpatei Diacenco Olga, ca neîntemeiat, cu menținerea hotărîrii contestate.

Partea vătămată Metei Grigore fiind citat legal pe adresa nominalizată în rechizitoriu și actele cauzei, în ședința instanței de recurs nu s-a prezentat, la dosar fiind anexat avizul de recepție.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 noiembrie 2011, Diacenco Olga a fost condamnată în baza art. 362¹ alin. (2) lit.b), c) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10000 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat Guțul Alexandr în baza art.361¹ alin.(2) lit.b), c) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10000 lei, care recurs nu a declarat, dar în temeiul art. 426 Cod de procedură penală – efectul extensiv al recursului și limitele judecării lui, Colegiul penal va examina cauza și în privința lui.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Diacenco Olga prin înțelegere prealabilă cu Guțul Alexandr și cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, pe parcursul lunilor mai-iunie 2010, aflîndu-se în mun. Chișinău, urmărind scopul obținerii unui folos financiar direct în mărime de 500 Euro, de fiecare persoană, ceea ce conform cursului oficial al BNM constituia suma de 8000 lei, au organizat intrarea, tranzitarea și șederea ilegală a cetățenilor R.Moldova Matei Grigore și Popa Gheorghe pe teritoriul țărilor membre ale spațiului „Schengen” în special al Poloniei, prin obținerea în baza unei declarații false a vizei de muncă de tip „D” de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei.

În acest scop, la începutul lunii mai 2010, Diacenco Olga, aflîndu-se în mun. Chișinău, acționînd de comun acord și împreună cu cet. Guțul Alexandr, i-a întâlnit la oficiul SRL „Lervalis” din str. București 18, mun. Chișinău, pe cet. Metei Grigore și Popa Gheorghe, care intenționînd să plece legal la muncă peste hotarele R. Moldova unde în timpul discuțiilor

purtate le-a promis acestora că poate fi organizată plecarea la muncă peste hotarele R. Moldova.

Astfel, le-a comunicat ultimilor că le poate organiza intrarea și șederea pe teritoriul Poloniei în baza unor contracte de muncă poloneze, contra sumei de bani în mărime de 500 Euro de fiecare persoană. Diacenco Olga a solicitat și primit de la Metei Grigore adeverința cu nr.420 din 11 mai 2010 eliberată de primăria corn. Drăgușeni privind deținerea bunurilor imobile, cazierul judiciar, copia buletinului de identitate cu numărul și seria A 20132416 și a pașaportului național de plecare în străinătate cu seria și numărul B 0451492, iar de la Popa Gheorghe adeverința cu nr.223 din 11 martie 2010 eliberată de primăria com. Drăgușeni - Noi privind deținerea bunurilor imobile, cazierul judiciar, copia diplomei de bacalaureat cu numărul 06497, copia certificatului de înregistrare a gospodăriei țărănești cu nr.502782260, copia buletinului de identitate cu numărul și seria A 20104005 și a pașaportului național de plecare în străinătate cu numărul și seria A 3328706.

Diacenco Olga, știind că Grigore Metei și Gheorghe Popa nu dispun de acte justificative pentru obținerea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei, acționând de comun acord cu Gutul Alexandr și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în scopul organizării intrării și șederii ilegale pe teritoriul Poloniei a ultimilor, a obținut în condiții necunoscute organului de urmărire penală: un contract cu nr.886 din 04 mai 2010, de angajare la muncă în Polonia de către angajatorul polonez Sadlowcki Lukasy Jacek cu conținut fictiv și adresa fals indicată și anume la 05-400 Otwock vl. Swieszczevskego 65m2 Polonia, ce nu corespunde realității, eliberat pe numele lui Popa Gheorghe și un contract cu nr.899 din 04 mai 2010, de angajare la muncă în Polonia de către angajatorul polonez Sadlowcki Lukasy Jacek cu conținut fictiv și adresa fals indicată și anume la 05-400 Otwock vl. Swieszczevskego 65m2 Polonia, ce nu corespunde realității, eliberat pe numele lui Metei Grigore. Ambele contracte au fost obținute de către Diacenco Olga, pentru a justifica solicitarea lui Grigore Metei și Gheorghe Popa în deschiderea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei.

În a doua jumătate a lunii mai 2010, Diacenco Olga acționând

împreună cu Guțul Alexandr întru realizarea în continuare a intențiilor sale infracționale de organizarea migrației ilegale, potrivit înțelegerii telefonice prealabile, s-a întâlnit cu Metei Gr. și Popa Gh. la oficiul SRL „Lervalis” de pe str. București 18 mun. Chișinău, unde le-a transmis acestora câte un pachet acumulat de către ultima în baza copiilor de acte prezentate anterior de ultimii și câte o poliță de asigurare de sănătate a cetățenilor care pleacă în străinătate pe numele acestora, precum și un contract cu nr.886 din 04 mai 2010, de angajare la muncă în Polonia de către angajatorul polonez Sadlowcki Lukasy Jacek cu conținut fictiv și adresa fals indicată și anume la 05-400 Otwock vl. Swieszczevskego 65m2 Polonia, ce nu corespunde realității, eliberat pe numele lui Popa Gheorghe și un contract cu nr.899 din 04 mai 2010, de angajare la muncă în Polonia de către angajatorul polonez Sadlowcki Lukasy Jacek cu conținut fictiv și adresa fals indicată și anume la 05-400 Otwock vl. Swieszczevskego 65m2 Polonia, ce nu corespunde realității, eliberat pe numele lui Metei Grigore. Ambele contracte au fost obținute de către Diacenco Olga, pentru a justifica solicitarea lui Grigore Metei și Gheorghe Popa în deschiderea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei.

Tot atunci, Diacenco Olga împreună cu Guțul Alexandr, i-au instructat pe Metei Grigore și Popa Gheorghe, privind modalitatea depunerii pachetelor de documente la Ambasada Poloniei în Chișinău și ascunderea faptului în cadrul convorbirii cu reprezentanții secției consultare a Ambasadei Republicii Polonia în Chișinău, precum că au achitat careva sume bănești pentru primirea contractelor de muncă poloneze. Guțul Alexandr le-a explicat cet. Metei Gr. și Popa Gh., că la intrarea pe teritoriul Poloniei ultimii vor fi întâlniți de către angajator care le va achita un salariu mare pentru munca prestată.

La sfârșitul lunii mai 2010, cet. Metei Grigore și Popa Gheorghe, acționând potrivit indicațiilor primite de la Diacenco Olga și Guțul Alexandr au depus la Ambasada Republicii Polonia în Chișinău, pachetele de documente primite de la ultimii, precum și contractele de muncă cu conținut fictiv încheiate între angajatorul polonez Sadlowcki Lukasy Jacek și cet. Grigore Metei și Gheorghe Popa cu numerele 889 și 886.

La 25 mai 2010, în baza actelor depuse și a declarațiilor făcute la

indicația lui Diacenco Olga și Guțul Alexandr, de către Metei Gr. și Popa Gh. Ambasada Poloniei în R. Moldova i-a eliberat lui Grigore Metei viza de muncă de tip „D” cu nr.PL 4983945 din 24.05.2010 și lui Popa Gheorghe viza de muncă tip „D” cu nr.PL 4983961 din 24.05.2010.

Diacenco Olga la 05 iunie 2010, aflându-se în oficiul SRL „Lervalis” din str. București 18, mun. Chișinău, acționând de comun acord și împreună cu cet. Guțul Alexandr, urmărind scopul obținerii unui folos financiar direct de pe urma organizării migrației ilegale, a primit potrivit înțelegerii prealabile de la Metei Grigore și Popa Gheorghe, câte 500 Euro de fiecare persoană, ceea ce la acel moment conform cursului al BNM constituia suma de 8000 lei, în total 16000 lei, bani conveniți pentru organizarea intrării și șederii pe teritoriul Poloniei.

Ulterior, tot la 05 iunie 2010, cet. Metei Gr. și Popa Gh., acționând potrivit indicațiilor primite de la Diacenco Olga și Guțul Alexandr, în baza vizelor de munca de tip „D” de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei și a contractelor de muncă cu conținut fictiv, au intrat pe teritoriul Poloniei, însă nu s-au angajat la muncă potrivit prevederilor contractuale, pe motiv că angajatorul și adresa indicată în contracte (05-400 Otwock vl. Swieszczevskego 65m2) nu exista, din care considerente victimele au revenit în R. Moldova.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocatul Guzun Ion în interesele inculpatului Guțul A. și avocatul Spînu Iurie în interesele inculpatei Diacenco Olga care au solicitat:

- avocatul Guzun I. în interesele lui Guțul A., casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, de achitare a lui Guțul A. din lipsa în acțiunile acestuia a componentei de infracțiune prevăzute la art. 362¹ alin.(2) Cod penal, deoarece nu au fost prezentate careva probe care ar confirma vina inculpatului Guțul A. în infracțiunea incriminată. Guțul A. nu se consideră vinovat, iar declarațiile sale privind nevinovăția sa se confirmă și prin declarațiile părții vătămate Metei Grigore care a comunicat că aflându-se în oficiul lui Diacenco O. a fost consultat de Guțul A. cum să se comporte la consulatul Poloniei. Careva documente, contracte de la el nu a primit și bani nu i-a transmis. La ambasada Poloniei a fost personal, unde a prezentat setul de documente necesare și a primit viza.

- avocatul Spînu I. în interesele lui Diacenco O., casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Diacenco Olga să fie achitată, invocînd următoarele:

- în materialele cauzei lipsește procesul-verbal de autosesizare întocmit de organul de urmărire penală în privința lui Diacenco O., care în timp de 24 ore n-a fost confirmat de procuror;
- în privința lui Diacenco Olga n-a fost pornită urmărirea penală în baza art. 362 ¹ alin.(2) lit.b), c) Cod penal prin ordonanța de începere a urmăririi penale potrivit art. 274 alin.(2) Cod de procedură penală,
- învinuirea adusă în rechizitoriu nu are la bază o soluție de pornire a urmăririi penale, situație care implică nulitatea absolută a oricăror acte și acțiuni de urmărire penală și exclud urmărirea penală;
- instanța de fond nu a examinat și nu a apreciat poziția apărării, prin care și-a expus părerea întru nevinovăția inculpatei Diacenco O.;
- în instanța de judecată nu a fost dovedit scopul obținerii interesului material din partea lui Diacenco O., că învinuirea este bazată pe presupuneri;
- nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și aceasta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate;
- instanța de fond nu a ținut cont de faptul că Popa Gh. și Metei Gr. au intrat și ieșit din Polonia în baza actelor valabile, adică în mod legal;
- instanța de fond a transcris în sentință rechizitoriul fără a încerca să demonstreze relevanța prevederilor normelor enunțate cazului în speță;
- instanța nu a ținut cont de faptul că agenția de turism nu prevede angajarea persoanelor la lucru după hotărârile țării, iar eliberarea polițelor de asigurare medicală lui Popa Gh. și Metei Gr. a fost efectuată în mod legal. Totodată, de către acuzator nu au fost prezentate probe ce ar dovedi ilegalitatea intrării, șederii și ieșirii din Polonia a lui Popa Gh. și Metei Gr.;
- instanța de fond n-a dat nici o atenție faptului că Popa Gr. la ședințele de judecată n-a participat și nu a fost audiat, deoarece era plecat la lucru peste hotărârile țării;
- vina inculpatei Diacenco O. nu a fost dovedită prin probe pertinente,

concludente, utile și legal administrate în cadrul urmăririi penale, însă aceste împrejurări au fost lăsate fără examinare și fără apreciere de către instanța de fond;

- de către instanța de fond nu s-a ținut cont de faptul că potrivit declarațiilor părților vătămate, aceștea au pretenții față de Diacenco Olga numai referitor la restituirea banilor și nu la organizarea migrației ilegale, care de fapt nici nu a avut loc;

- acuzarea nu a prezentat nici o probă directă care ar demonstra vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii imputate, din care considerente Diacenco O. urmează a fi achitată în baza art. 362¹ alin.(2) lit.b), c) Cod penal, din motiv că fapta n-a fost comisă de inculpată și fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2012, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate de avocații Guzun Ion în interesele inculpatului Guțul Alexandr și respectiv, Spînu Iurie în interesele lui Diacenco Olga, pe motiv că probele prezentate în sprijinul învinuirii, relevate în sentință, care obiectiv și sub toate aspectele au fost examinate și apreciate, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Guțul Alexandr în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361¹ alin. (2) lit.b), c) Cod penal și Diacenco Olga – 362¹ alin.(2) lit.b), c) Cod penal.

4.1. La fel, instanța de apel a considerat argumentele invocate de apărători în apel precum că acuzarea n-a prezentat suficiente probe întru învinuirea inculpaților Diacenco Olga și Guțul Alexandr în infracțiunea incriminată, sunt afirmate numai prin cuvinte, fără a avea vre-un suport juridic.

Referitor la argumentul avocatului Spînu Iurie precum că în privința inculpatei Diacenco Olga nu este ordonanță de începere a urmăririi penale, instanța le-a considerat drept niște afirmații declarative, deoarece se combat prin ordonanța de începere a urmăririi penale din 18 octombrie 2010, (f.d.1, vol.I), confirmată de procurorul secției prevenire și combatere a traficului de ființe umane a Procuraturii Generale, Dadu Ion, ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuț din 02 noiembrie 2010 (f.d.73, vol.I) și

ordonanță de punere sub învinuire a lui Diacenco O. din 02 februarie 2011 (f.d.135-136, vol.I).

Instanța de apel a considerat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpații Diacenco O. și Guțul A. nu echivalează cu achitarea lor, de vreme ce circumstanțele stabilite și probele analizate dovedesc cu certitudine participarea ambilor inculpați la faptele incriminate, iar argumentele apelanților indicate în apelurile declarate prevăd scopul de a evita răspunderea penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Spînu Iurie în interesele inculpatei Diacenco Olga, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrii contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Diacenco Olga să fie achitată sau dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, invocând că:

- instanțele greșit au calificat fapta lui Diacenco Olga pentru care a fost învinuită și condamnată în baza art. 362¹ alin.(2) lit.b), c) Cod penal, fiindu-i încălcate drepturile și principiile generale, la un proces echitabil garantat în art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar decizia contestată urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs;

- Legea cu privire la migrațiune nr. 1518-XV din 06 decembrie 2002, valabilă la momentul adoptării art. 362¹ Cod penal din 29 decembrie 2005, determina migrațiunea ilegală – ca intrarea în R. Moldova, șederea în și ieșirea din teritoriul ei, cu încălcarea legislației în vigoare a R. Moldova.

Astfel, art. 362¹ Cod penal, a fost adoptat pentru apărarea securității de stat și a teritoriului R.Moldova, combaterea migrației ilegale a cetățenilor străini, care intrau, ședeau, tranzitau și ieșeau ilegal din RM pentru a ajunge în țările comunității europene, iar pedepsiți și trași la răspunderea penală pot fi numai persoanele care organizează trecerea persoanelor peste hotarele RM în taină și pe ascuns, adică fără acte, vize și în mod ilegal.

- instanțele inferioare erau obligate să stabilească că norma penală în speță nu poate fi aplicată, deoarece în cadrul examinării judecătorești nu s-a stabilit nici un indiciu referitor la ilegalitatea intrării, șederii și ieșirii lui Popa Gh. și Metei Gr. în/din Polonia.

- probe ce ar dovedea ilegalitatea intrării, șederii și ieșirii din Polonia a lui Popa Gh. și Metei Gr. nu sunt, la fel, cum nu au fost prezentate probe precum că, contractele de muncă care s-au dovedit a fi false au fost primite de la inculpata Diacenco Olga, de unde rezultă, că calificarea faptei inculpatei este o eroare judiciară;

- concluziile instanțelor privind vinovăția lui Diacenco O. rezultă din declarațiile părții vătămate Metei Gr. și martorului Popa Eugenia care au comunicat că au pretenții față de Diacenco Olga numai referitor la restituirea banilor, considerând că intrarea, șederea și ieșirea din Polonia a fost legală;

- nu a fost dovedit scopul obținerii interesului material din partea lui Diacenco O., deoarece la materialele cauzei nu există nici o probă referitor la primirea banilor în sumă de 500 Euro, de la Metei Gr. și Popa Gh., deoarece din declarațiile martorilor, reese, că banii au fost transmiși când Popa Gh. și Metei Gr. erau în drum spre Polonia, aveau toate actele la mână și puteau pleca fără ajutorul sau implicarea inculpatei.

- instanța de apel la fel ca și instanța de fond a comis eroarea de drept motivându-și soluția în baza declarațiilor părții vătămate Popa Gh., care nu a fost prezent și audiat, deoarece nu a participat la examinarea cauzei;

- nu a fost prezentată nici o probă care ar demonstra că Diacenco O. este vinovată de infracțiunea imputată, astfel aceasta urmează a fi achitată deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin urmare, instanța de apel nu a motivat soluția, nu a apreciat probele prezentate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, coroborării acestora, nu a judecat apelul din punct de vedere al stării de fapt și de drept, conform art. 414 Cod de procedură penală, potrivit căruia consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată.

6. Judecând recursul ordinar și verificând argumentele invocate în

raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul avocatului urmează a fi admis și, prin extindere, inclusiv din oficiu, în privința lui Guțul Alexandr, din următoarele considerente.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, totodată poate da o nouă apreciere probelor, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Fiecare probă cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Călăuzitoare în acest sens sunt prevederile pct. 22.2. din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 *„Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”*, cu modificările ulterioare, care stipulează că: *„... în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”*.

Având în vedere prevederile legale menționate supra și lecturând textul deciziei instanței de apel, reieșind din materialele cauzei, Colegiul penal lărgit

conchide că, instanța de apel nu numai că nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, dar și însăși hotărîrea adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi obligatorii ale codului de procedură penală, nu au fost întocmai respectate, decizia instanței de apel neîntrunind elementele obligatorii enunțate.

Mai mult ca atît, argumentele invocate de avocatul Spînu Iurue în recursul declarat își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuate în cauză, inclusiv sub aspectul că judecînd apelurile, instanța de judecată nu a înlăturat incertitudinile invocate de apărător în recurs, ci le-a expus succinct, printr-o frază de ordin general, *“că motivele invocate, sînt niște aberații afirmate numai prin cuvinte, fără a avea vre-un suport juridic”,* fără a le analiza în ansamblu, coroborîndu-le cu celelalte probe administrate în cauză.

Printre alte motive invocate de apărător în apel, acesta și-a exprimat dezacordul privind calificarea greșită a acțiunilor lui Diacenco Olga, pentru care a fost învinuită și condamnată – art. 362¹ alin. (2) lit.b), c) Cod penal – organizarea migrației ilegale.

Lecturînd textul deciziei atacate, Colegiul observă că aceasta conține numai afirmația că instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpaților Diacenco Olga și Guțul Alexandr în baza art. 361¹ alin.(2) lit.b), c) Cod penal, pe cînd în Codul penal, nu se conține dispoziția normei date art. 361¹ CP, fapt ce ne demonstrează că instanța de apel pronunțîndu-se asupra respingerii apelurilor declarate de avocați, declarate în interesele inculpaților, prin admiterea unei asemenea erori de drept nu a rezolvat fondul acestor apeluri.

Totodată, în dispozitivul sentinței, ambii inculpați sunt recunoscuți vinovați și condamnați de comiterea infracțiunilor *Diacenco Olga în baza art.362¹ alin.(2) lit.b),c) Cod penal și Guțul Alexandr în baza art. 361¹ alin.(2) lit.b), c) Cod penal, normă de drept neprevăzută de Codul penal.*

Împrejurările specificate atestă faptul, că prima instanță nu a soluționat aspectele de fapt și de drept a învinuirii înaintate inculpaților în condițiile legii.

Astfel, Colegiul penal, din oficiu, potrivit prevederilor art. 426 Cod

de procedură penală, prin extindere cu privire la persoana în privința căreia nu s-a declarat recurs, fără a crea acestuia o situație mai gravă, a examinat prezenta cauză și în privința inculpatului Guțul Alexandr, care nu a declarat recurs ordinar.

Din care considerente, instanța de recurs a conchis că erorile comise se extinde și în privința inculpatului Guțul Alexandr.

La fel, instanța de apel nu a dat răspuns argumentat asupra mai multor motive invocate în apel de către avocat, referitor la faptul că nu a fost dovedit scopul obținerii interesului material din partea lui Diacenco O., că agenția de turism nu prevede angajarea persoanelor la lucru după hotarele țării, nu au fost prezentate probe ce ar dovedi ilegalitatea intrării, șederii și ieșirii din Polonia a lui Popa Gh. și Metei Gr., că partea vătămată Popa Gh. în ședințele de judecată nu a participat și nu a fost audiat, că potrivit declarațiilor părților vătămate Popa Gh. și Metei Gr. aceștia au pretenții față de Diacenco O. numai referitor la restituirea banilor.

Asupra acestor motive, instanța de apel nu s-a expus.

Astfel, instanța de recurs consideră că concluzia instanței de apel este pripită și nu corespunde materialelor cauzei, nefiind date răspunsuri și argumentări clare asupra probelor prezentate, iar unele au rămas fără a se pronunța asupra lor, astfel probele administrate în cauză nu au fost apreciate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze, că instanța de apel nu a analizat în ansamblu toate probele administrate la dosar, dar s-a limitat doar la redarea de la persoana a treia a circumstanțelor și împrejurărilor cauzei constatate de prima instanță, fiind obligată să supună verificării toate probele și argumentele aduse de apelanți, respectând prevederile legale enunțate anterior.

Circumstanțele expuse denotă faptul că, instanța de apel, judecând apelurile declarate nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și a adoptat o hotărâre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, erori de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Având în vedere că erorile de drept invocate nu pot fi corectate de

